

Echa z Konwencji - Chełm

28 sierpnia 2005 r.

W bieżącym roku po raz kolejny zgromadziliśmy się na jednodniowej konwencji w Chełmie. Przewodnim werselem naszej społeczności były słowa apostoła Piotra z 1 Listu 3:8 – „Bądźcie wszyscy jednowyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni”. Po rozpoczęciu konwencji przez br. Waldemara Szymańskiego, odśpiewaniu pieśni oraz modlitwie o Boże błogosławieństwo uwagę swoją skupiliśmy na słowach Pisma Świętego.

W pierwszym wykładzie br. Walenty Bywalec nawiązał do przewodniego wersełu apostoła Piotra, który pisał do braci, aby wzmocnić ich wiarę. Pierwsi chrześcijanie stanęli przed nowymi okolicznościami w ich życiu. Ta nowa wiara stała się przyczyną prześladowań ze strony pogan, jak też i Żydów, którzy w Panu Jezusie nie rozpoznali Mesjasza. Chrześcijanie rozproszeni po okolicznych krainach, wśród obcych ludzi i dziwnych zwyczajów stali się obiektem prześladowań, kpin i niezrozumienia. Apostoł Piotr stara się przekazać im słowa zachęty, wzmocnienia oraz wspianą naukę. Zapewnia braci, że ta nowa nauka – Ewangelia, którą przyjęli do swoich serc i umysłów, jest prawdziwa. Mówi o sobie oraz innych apostołach, że byli naocznymi świadkami nauczania Jezusa. Misja naszego Pana była wypełnieniem świadectw proroków, którzy o Nim przepowiadali, z utęsknieniem wyglądając Mesjasza. Apostoł przekazuje ważne nauki dotyczące codziennego życia rodzinnego i zborowego. Mówca przytaczał również słowa innych apostołów: Pawła, Jana i Jakuba, potwierdzające naukę naszego Pana oraz słowa Piotra. Na podstawie nauk podanych przez apostołów nasuwa się bardzo ważny wniosek: Jeżeli w naszych domach i zborach będziemy zgodni, współczujący, szanujący się wzajemnie, to Boże błogosławieństwo będzie naszym

udziałem.

Drugim wykładem usłużył br. Jan Knop z Białogardu. Podstawą jego rozważań „Bądźcie napełnieni duchem” były słowa apostoła Pawła z Listu do Efezjan 5:18. W rozważaniu brat wykazywał, że dbałość o czystość naszego życia jest dowodem zwyciężania ducha świętego nad starą naturą. Apostoł Paweł przypomina, że wolą Pana Boga jest, aby wszyscy ludzie byli zbawieni i taką szansę otrzymuje każdy z nas. Brat zwrócił uwagę, że oferowane zbawienie jest dwuetapowe. Pierwszy etap to ofiara Chrystusa, która każdemu daje możliwość zbawienia. Drugi etap to nasze wykorzystanie tej szansy. W tym etapie każdy ma zupełną dowolność. Brat wskazał, że już w Wieku Ewangelii Kościół może być zbawiony na podstawie wiary i uczynków. W Wieku Tysiąclecia cały świat będzie miał możliwość zbawienia na podstawie uczynków. Można wyróżnić pięć elementów duchowego rozwoju: I – spłodzenie przez ducha świętego do duchowej natury, II – pomazanie, III – ożywienie, IV – zapieczętowanie, V – narodzenie. Pan Jezus w 30. roku swego życia przy chrzcie w Jordanie jako pierwszy otrzymał ducha świętego. Jeżeli zbyt mało kontrolujemy nasze ciała, wówczas bardzo łatwo grzeszymy; im więcej grzechów w naszym ciele, tym mniej ducha świętego w nas. Ap. Paweł w Liście do Rzymian 12:1 pisze do nas, również zachęcając, „abyśmy składali ciała swoje jako ofiarę żywą, święta, miłą Bogu”.

W trzecim wykładzie br. Józef Sygnowski mówił o poselstwie z Góry Oliwnej z Ew. Mateusza 24:3 – „Jaki będzie znak twojego przyjścia?”. To pytanie uczniowie zadali Panu Jezusowi. Brat starał się wykazać ważność nauki o wtórym przyjściu Pana Jezusa. Nauka o wtórej obecności Pana ma bardzo ścisły związek z ofiarą okupową. Podczas pierwszego przyjścia Pan złożył z siebie ofiarę, a podczas drugiego miał uruchomić wartości okupowe. Uczniowie pytali o znak Jego przyjścia, my obecnie możemy już mówić o faktach – chociaż nie wszyscy je dostrzegają. Wzrost poznania (Dan. 12:4), praca wiernego sługi, wydającego pokarm na czas słuszny (Mat. 24:45), badanie i czytanie Pisma (Izaj. 34:16) to tylko nieliczne fakty dokumentujące czas Jego obecności. Z obietnicy powrotu Pana cieszył się Kościół pierwotny, my obecnie cieszymy się z jej spełnienia i bliskości Królestwa.

Tematem czwartego wykładu – br. Marka Sikory z Częstochowy – były słowa uczniów do zmartwychwstałego Pana z Ew. Łuk. 24:29 – „Panie, zostań z nami”. Śmierć Pana Jezusa spowodowała wielkie przygnębienie uczniów, którzy nie rozumieli tego faktu. Piotr zobaczył

pusty grób i odszedł, bo nie wiedział, co się stało. Nieco później w takiej samej atmosferze dwaj uczniowie udali się do Emaus. Zmartwychwstały Pan przyłączył się do nich jako podróżny. Nie domyślając się, z kim rozmawiają, okazali swoje zdziwienie, niedowierzenie i przygnębienie. Ewangelista podaje, że począwszy od Mojżesza poprzez wszystkich proroków Pan Jezus tłumaczył im, co było napisane o Jego ukrzyżowaniu. Brat wskazywał na proroctwa, psalmy i historie Starego Testamentu, które mógł Pan przytoczyć, by wykazać lenistwo i małowierność uczniów w zrozumieniu Jego odejścia. Uczniowie kończyli swą podróż, Pan jakoby chciał iść dalej - „Panie, zostań z nami”. Zaproszenie zostało przyjęte.

Wspólna kolacja, modlitwa, rozpoznanie zmartwychwstałego Pana i wielka radość z przywrócenia zachwianej wiary dodały im siły. Powrócili do Jerozolimy, by swoją radością podzielić się z innymi.

Słowa pożegnania, pieśń, wspólna modlitwa oraz Psalm 133 zakończyły nasze spotkanie z braćmi, Słowem Bożym, naszym Panem i Ojcem Niebieskim. Doznana na konwencji w Chełmie radością chcemy podzielić się ze wszystkimi braćmi.

Tyc Piotr
R-
„Straż”